

MADÁR JÁNOS

Árva dimenziók

Csillag és tenger örvénylik
tüzek égboltján és lenn.
Micsoda kényszer ragyog
az éjszaka gödreiben.

A magasság és mélység
szívünkbe egyaránt vehet.
A lélek fölemelkedik,
minden föld temető lehet.

Koporsó az embert,
az ember életét és halálát méri.
Gyásztól átizzadt ing leng,
míg a végtelent eléri.

Törékeny csillag

Arcodnak támaszkodik az éj.
Megfeszülhetsz vacogó Holdütésben.
Beléd csobog a föld.
A tengert ne cipeld mégsem.

Mintha csontok fekete ága
hullna – – – az ég alá.
Úgy reccsen gerincdben az idő:
a fény a fényt is már oldaná.

De törékeny csillag és lélegzet
a gyermekek ártatlan nevetése.
Értük születik újra és újra
a hajnalok megtartó rése.

